

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Πληροφορίες: Ιωάννης Βασιλείου-Δικηγόρος
Λεωφ. Μαραθώνος 29 – 145 65
τηλ. 2132030600- FAX: 2132030630

Αγ.Στέφανος 21/8/2020
Αρ. Πρωτ.: 19738

ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΠΡΟΣ : ΔΗΜΑΡΧΟ ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ -ΠΡΟΕΔΡΟ Ο.Ε

ΘΕΜΑ: Λήψη Α.Ο.Ε για την έκφραση της θέσης του Δήμου επι αιτήματος συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς σχετικά με ασκηθείσα ανακοπή ερημοδικίας

- Σχετ: 1. Η με α.π. 19682/20.8.20 αίτηση του Χρ.Π'βασιλείου
2. Η με α.π. Δήμου 10143/2020 (ΓΑΚ 25017/20) ανακοπή ερημοδικίας του ανωτέρω αιτούντος προς ακύρωση της εκδοθείσας ερήμην του υπ'αρ. 372/13 αποφάσεως του ΠΠρΑθ
3. Η με αρ. 372/25.1.13 απόφαση του ΠΠρΑθ (α.π Δήμου 7470/18)
4. Η με ΓΑΚ 65890-ΑΚΔ 4478/23.4.2009 αγωγή του Δήμου κατά των Νικ.Μπερουκλή κλπ και κατά του Χρ.Π'βασιλείου
5. Η με α.π. 4890/2019 αίτηση της οικογένειας Μπερουκλή περί συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς
6. Η με αρ. 389/19 Α.Δ.Σ και η με α.π. 12661/19 Γν/ση της Ν.Υ

---000---

A] ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

1.1. Το 2010, από τον πρώην Δήμο Αγίου Στεφάνου, ασκήθηκε εναντίον των Νικολάου, Δημητρίου, Βασιλικής και Αιμιλίας Μπερουκλή, στρεφομένη επίσης και κατά του Χρ.Π'βασιλείου, η υπο (3) σχετικό διεκδικητική αγωγή (με νομική εκπροσώπηση εξωτερικού συνεργάτη), με την οποία ζητείτο η αναγνώριση της κυριότητας του Δήμου επι του περιγραφόμενου στην αγωγή δημοτικού ακινήτου και η υποχρέωση των εναγομένων με δικαστική απόφαση στην απόδοση των φερομένων καταληφθέντων τμημάτων. Από τους εναγομένους και δη από την οικογένεια Μπερουκλή ασκήθηκε η με ΓΑΚ 87469-ΑΚΔ 5050/11.5.2010 (αντίθετη) αγωγή τους κατά του Δήμου (α.π.εισερχ.στον Δήμο 5738/26.5.10) με την οποία ζητούσαν να αναγνωρισθούν αυτοί ως κύριοι του διεκδικούμενου από τον Δήμο ακινήτου.

Με την αγωγή του Δήμου ζητείτο να του αποδοθεί **από όλους τους συναναγόμενους** (Μπερουκλή & Π'βασιλείου), **α) έκταση 576,81 τμ** (η οποία φέρεται από κοινού καταληφθείσα εξ όλων των εναγομένων) και **β) επιπλέον από την οικογένεια Μπερουκλή μόνο η αξία του εδαφικού τμήματος που αφορά στην ανεγερθείσα από αυτούς οικοδομή** (βλ. αρχή σελ. 11 της αγωγής καθώς και αιτητικό αγωγής).

1.2. Κατόπιν συνεκδίκασης των ανωτέρω δύο αγωγών, του Δήμου και της αντιθέτου της οικογενείας Μπερουκλή, αντιμωλία τούτων και ερήμην του ενός εκ των συνεναγομένων στην αγωγή του Δήμου Χρ. Π'βασιλείου, εκδόθηκε η υπο σχετ. (2) υπ'αριθμ. 372/2013 απόφαση του Δικαστηρίου, που κατά το οριστικό της μέρους, απέρριψε την αγωγή του Δήμου κατά της οικογενείας Μπερουκλή επιδικάζοντας σε βάρος του Δήμου την δικαστική δαπάνη αυτών ποσού <16.964 €> δεχόμενη ταυτόχρονα, κατά το προδικαστικό μέρος αυτής, την αγωγή της οικογενείας Μπερουκλή ως παραδεκτή διατάσσοντας την διενέργεια πραγματογνωμοσύνης κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην απόφαση , ενώ , λόγω της ερημοδικίας, έκανε δεκτή την αγωγή του Δήμου κατά του ερήμην δικασθέντος συνεναγομένου Χρ. Π'βασιλείου επιδικάζοντας εις βάρος του δικαστική δαπάνη <15.227>€

1.3. Ευρισκομένης της ένδικης διαφοράς στο σημείο αυτό, από πλευράς της οικογενείας Μπερουκλή (κατά των οποίων απορρίφθηκε η αγωγή του Δήμου ενώ αντίθετα έγινε δεκτή η δική τους & διατάχθηκε πραγματογνωμοσύνη) των αιτούντων, λαμβάνοντας υπόψη την επι δεκαοκτώ σχεδόν έτη δικαστική εκκρεμότητα, το δι' αυτής ανεκκαθάριστο της ιδιοκτησίας τους & την αντικειμενικά πολύχρονη περαιτέρω διάρκεια της δικαστικής εκκρεμότητας, υποβλήθηκε η υπο (4) σχετικό δήλωση/πρόταση προς δικαστική συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς. Η πρόταση αυτή όπως διαμορφώθηκε ως αποτέλεσμα και κατ' αποδοχήν των θέσεων του Δήμου, η οποία, σε αντιστοίχιση και σύγκριση με την δια της αγωγής του Δήμου αιτούμενη έκταση των 576,81 τμ, κατέληγε στην αναγνώριση και απόδοση ακινήτου ιδιοκτησίας στον Δήμο εμβαδού 825,05 τμ, ικανής για την εν αυτή ίδρυση και λειτουργία παιδικού σταθμού (όπως ήταν στις προβλέψεις του Δήμου), έγινε αποδεκτή και εγκρίθηκε με την υπο (5) σχετικό με αρ. 389/19 ΑΔΣ ως δίκαιη, ορθολογική και ιδιαίτερα επωφελής για τον Δήμο και την εξυπηρέτηση του δημοτικού συμφέροντος, δεδομένης της επιτυχούς περαίωσης μιας δικαστικής διαμάχης με χρονοβόρα και αβέβαιη εξέλιξη.

2.1. Περαιτέρω, λόγω του ανεκκλήτου της υπο (2) σχετικό αποφάσεως και της αδυναμίας προσβολής της δια του ενδίκου μέσου της εφέσεως, ως εκ της κοινοποίησεως εκ μέρους του Δήμου προσκλήσεως στον ερημοδικασθέντα εναγόμενο Χρ.Π'βασιλείου προς πληρωμή της επιβληθείσας με την δικαστική απόφαση δικαστικής δαπάνης για την οποία διενεργήθηκε και ταμειακή βεβαίωση, ασκήθηκε εκ μέρους του η υπο (1) σχετικό ανακοπή ερημοδικίας¹ της οποίας ματαιωθείσας της αρχικά ορισθείσας δικασίμου ως εμπίπτουσας στο διάστημα της αναστολής της λειτουργίας των

¹ Σύμφωνα με το αρ. 518-2 ΚΠολΔ (όπως αυτό ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τον ν. 4335/15) «αν δεν επιδοθεί η απόφαση η προθεσμία της έφεσης είναι τρία έτη, που αρχίζει από την δημοσίευση της απόφασης που περατώνει την δίκη (Σημ: Με την τροπ/ση του ν. 4335/15 η προθεσμία αυτή έγινε πλέον διετής). Ετσι η εκδοθείσα με αρ. 372/25.1.13 απόφαση, κατά το μέρος που έκανε δεκτή την αγωγή του Δήμου ερήμην του εναγομένου Χρ. Π'βασιλείου, δια της παρόδου της τριετίας από την δημοσίευσή της (ως μη κοινοποιηθείσα) κατέστη απρόσβλητη από τον εναγόμενο με το ένδικο μέσο της εφέσεως, επιτρεπομένης της ανακοπής ερημοδικίας για την οποία δεν προβλέπεται ανάλογη προθεσμία ως επι της εφέσεως με την προαναφερόμενη διάταξη.

δικαστηρίων (λόγω covid) επίκειται η εκδίκαση με ορισμό νέας δικασίμου επιμελεία του δικαστηρίου

2.2. Συνέπειες της άσκησης της ανακοπής ερημοδικίας: Με την εκδίκαση της ανακοπής και κρινομένη αυτή παραδεκτή και βάσιμη από το δικαστήριο (τούτου διαφαινομένου κι από τους προβαλλόμενους στην ανακοπή λόγους) εξαφανίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση (κατά το μέρος που αφορά τον ερημοδικασθέντα) και κρίνεται εκ νέου η αγωγή του Δήμου. Στην περίπτωση αυτή είναι πλέον ή βέβαιο η απορριπτική τύχη της αγωγής του Δήμου, τουλάχιστον δια της ίδιας παραδοχής και σκεπτικού της απόρριψης ως αορίστου όπως στην περίπτωση Μπερουκλή , πράγμα που πρωτοδικώς δεν είχε εξετασθεί κατά το μέρος του συνεναγομένου Π''βασιλείου εξαιτίας της ερημοδικίας του.

2.3. Περαιτέρω ενδεχόμενες συνέπειες της συνέχισης της αντιδικίας με επίσπευση του ερημοδικασθέντα: Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω , ήδη η εν λόγω υπόθεση κατέληξε ευνοϊκά και επιτυχώς για τον Δήμο δια της συντελεσθέντος συμβιβασμού και ο Δήμος έχει πλέον και στην ουσία ακέραιο το διεκδικούμενο ακίνητο. Η ενδεχόμενη συνέχιση της αντιδικίας από τον ερημοδικασθέντα θέτει υπο διακινδύνευση την ανω επιτυχή κατάληξη με επαπειλούμενο αποτέλεσμα το άνοιγμα νέων δικών δια της επαναφοράς των πραγμάτων στην προ 18ετίας αρχική κατάσταση .

3. Παρατηρήσεις επι της ανακοπής, της αγωγής και της απόφασης:

α) Όπως διαφαίνεται από το περιεχόμενο της αγωγής τούτη ασκήθηκε τυπικά και μόνον και κατά του συνεναγομένου Χρ.Π''βασιλείου προκειμένου να τύχει της αναγνωρίσεως του προβαλλόμενου δικαιώματος. Αυτό προκύπτει από την διαλαμβανόμενη στην αγωγή παραδοχή του Δήμου που έχει κατά λέξη ως εξής: « ..Στη συνέχεια προκειμένου ο Δήμος μας να προχωρήσει με προγραμματική σύμβαση με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ανατολικής Αττικής στη κατασκευή παιδικού σταθμού, επι του κατά τα ανω τμήματος του υπ'αρ. 40 κληροτεμαχίου μας έκτασης 576,81 τμ, το οποίο εφέρετο ότι είχε καταληφθεί κατά τα ανωτέρω από τον υπο στοιχείο β εναγόμενο Χρήστο Παπαβασιλείου, η τότε διοίκηση Αγίου Στεφάνου με τις Τεχνικές Υπηρεσίες αυτού κάλεσε αυτόν εκ νέου στο Δήμο περι το έτος 2006 και τον κατέδειξε προφορικά βάσει και τον κατά τα άνω από Απριλίου 2004 τοπογραφικού διαγράμματος ότι το ανω τμήμα των 576,81 τμ ανήκει αδιαμφισβήτητα στην κυριότητα του Δήμου. Ο υπο το στοιχείο Β εναγόμενος αποδέχθηκε προφορικά τα ανωτέρω και δήλωσε επίσης προφορικά ότι δεν διατηρεί πλέον καμία αξίωση και καμία επιφύλαξη σε σχέση με το ανω τμήμα και ότι ο Δήμος μπορούσε να προχωρήσει στην προγραμματισμένη κατασκευή του παιδικού σταθμού. Έτσι ο Δήμος μας τοποθέτησε επι του ανω τμήματος των 576,81 τμ το οποίο ήταν ελεύθερη οικοπεδική έκταση χωρίς κτίσματα, ενδεικτική πινακίδα περι ανέγερσης παιδικού σταθμού και ταυτόχρονα προχώρησε στην υπογραφή της από 19.9.2006 προγραμματικής σύμβασης του Δήμου με την ΝΑΑΑ και αφού είχε συνταχθεί γι'αυτό το σκοπό το από Μαρτίου 2006 τοπογραφικό διάγραμμα της διεύθυνσης τεχνικών υπηρεσιών του Δήμου μας...» (βλ. αγωγή Δήμου τέλος 6^{ης} σελίδας και αρχή της 7^{ης} σελίδας) .

β) Από την ίδια την ως ανω παραδοχή της αγωγής του Δήμου, η εκδοθείσα απόφαση οδηγήθηκε στην κρίση ότι «....Ομως η εν λόγω αγωγή αναφορικά με τον 5^ο των εναγομένων Χρήστο Παπαβασιλείου είναι ορισμένη και νόμιμη καθώς στηρίζεται στις διατάξεις και μόνο ως προς το αναγνωριστικό αυτής αίτημα σχετικά με την αναγνώριση του εμπραγμάτου δικαιώματος του ενάγοντος Δήμου στο συγκεκριμένο εδαφικό τμήμα, αφού όπως ο ίδιος ο ενάγων Δήμος συνομολογεί στο δικόγραφο της αγωγής του, το έτος 2006 απέδωσε το επίδικο τμήμα στην κυριότητα του ενάγοντος δήμου και δεν αναφέρεται ότι επανακαταλήφθηκε από τον εναγόμενο, αλλά, αντίθετα, ότι το επίδικο είχε καταληφθεί από τους (4) πρώτους εναγόμενους, ελλείποντος συνακόλουθα, του εννόμου συμφέροντος, ως θεμελιώδους διαδικαστικής προϋπόθεσης άσκησης διεκδικητικής αγωγής με αντικείμενο την απόδοση του συγκεκριμένου εδαφικού τμήματος..» (βλ. 2^η σελίδα 10^{ου} φύλλου της δικαστικής απόφασης) .

γ) Ητοι αυτό που προκύπτει είναι ότι πράγματι ο Δήμος συνομολόγησε στην αγωγή του ότι ο εν λόγω ερημοδικασθείς εναγόμενος απέδωσε το ένδικο τμήμα στον Δήμο . Συνέπεια αυτής της παραδοχής είναι ότι ο Δήμος δεν είχε έννομο συμφέρον στην άσκησή της ως διεκδικητικής αφού ήδη του είχε –καθομολογίαν - αποδοθεί , όπως επισήμανε και δέχθηκε η απόφαση, πράγμα που σημαίνει ότι ο Δήμος δεν είχε βάσιμο και νόμιμο πια λόγο να στραφεί κατά του ερημοδικασθέντα.

δ) Αξίζει να σημειωθεί ότι την ίδια στάση ήτοι της αποδοχής και αναγνώρισης της ιδιοκτησίας του Δήμου που αποτυπώθηκε και στην αγωγή του Δήμου, επέδειξε και εξέφρασε ο ερημοδικασθείς-ανακόπτων και στην 23^η και 24^η/2012 συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου επ’ ευκαιρία συζήτησης του θέματος (βλ. πρακτικά συνεδρίασης) όπως αναφέρει κι ο ίδιος στην υπο (1) σχετικό αίτησή του

4. Από το περιεχόμενο της προκείμενης αίτησης προκύπτει εναργώς ότι ο λόγος άσκησης της ανακοπής του αιτούντος αφορμάτο από το γεγονός της αξιώσεως της δικαστικής δαπάνης , ενέργεια που από τον αιτούντα εκτιμάται ως άδικη δεδομένης της στάσης που επέδειξε στην μη προβολή δικαιώματος και της σκοπούμενης εξ αυτού του λόγου ερημοδικίας του όπως αφήνει να διαφανεί. Γι’ αυτό προβάλλοντας όλα αυτά ζητεί την συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς .

5. Κατόπιν τούτων , η Οικονομική Επιτροπή ως αρμόδιο όργανο του Δήμου, λαμβάνοντας υπόψη α) το αναντίρρητο γεγονός της πράγματι συνομολογούμενης στην αγωγή του Δήμου ρητή έκφραση αποδοχής εκ μέρους του αιτούντος περι μη ύπαρξης οποιασδήποτε αξιώσεώς του σε σχέση με το διεκδικούμενο από τον Δήμο τμήμα , β) την σαφή υιοθέτηση και παραδοχή της ίδιας της απόφασης αυτής της έλλειψης αξίωσης του αιτούντος σύμφωνα με την ομολογία του Δήμου καθώς και της έλλειψης εννόμου συμφέροντος του Δήμου στην κατ’ αυτού (του αιτούντος) απεύθυνση της αγωγής, γ) το γεγονός της ήδη συντελεσθείσας επωφελείας του Δήμου συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς με τους λοιπούς συνεναγόμενους μετά του πραγματικού γεγονότος της πρόσθετης ωφέλειας του Δήμου στην αποφυγή της δικής του υποχρέωσης πληρωμής της δικαστικής δαπάνης στους λοιπούς

συνεναγόμενους , δ) το βάσιμο ενδεχόμενο της περιέλευσης του Δήμου σε νέο κύκλο δικών στην περίπτωση 'αναβίωσης' και συνέχισης της αντιδικίας με τον αιτούντα με κίνδυνο την ανατροπή μιας επωφελούς για τον Δήμο καταστάσεως , δύναται να τοποθετηθεί θετικώς επι του εξεταζόμενου αιτήματος συμφώνως προς τις αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης στέργοντας από πλευράς μας σ' αυτή τη κατεύθυνση καθώς τούτο θα λειτουργήσει επωφελεία του Δήμου με την οριστική περαίωση και διευθέτηση της εν λόγω διαφοράς.

Ο ΣΥΝΤΑΞΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ'ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

ΔΙΑΝ: 1. ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ 2. ΑΡΧΕΙΟ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Αγ.Στέφανος
Αρ. Πρωτ.:

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΘΕΜΑ: ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΣΕ ΑΙΤΗΜΑ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΣΚΗΘΕΙΣΑ ΑΝΑΚΟΠΗ ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑΣ

- ΣΧΕΤ: 1. Η με α.π. 19682/20.8.20 αίτηση του Χρ.Π'βασιλείου
2. Η με α.π. Δήμου 10143/2020 (ΓΑΚ 25017/20) ανακοπή ερημοδικίας του ανω αιτούντος προς ακύρωση της εκδοθείσας ερήμην του υπ'αρ. 372/13 αποφάσεως του ΠΠρΑθ
3. Η με αρ. 372/25.1.13 απόφαση του ΠΠρΑθ (α.π Δήμου 7470/18)
4. Η με ΓΑΚ 65890-ΑΚΔ 4478/23.4.2009 αγωγή του Δήμου κατά των Νικ.Μπερουκλή κλπ και κατά του Χρ.Π'βασιλείου
5. Η με α.π. 4890/2019 αίτηση της οικογενείας Μπερουκλή περί συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς
6. Η με αρ. 389/19 Α.Δ.Σ και η με α.π. 12661/19 Γν/ση της Ν.Υ
7. Το με α.π./2020 Γνωμοδοτικό σημείωμα της ΝΥ επι του αιτήματος

1. Το 2010, από τον πρώην Δήμο Αγίου Στεφάνου, ασκήθηκε εναντίον της οικογενείας Μπερουκλή και κατά του Χρ.Π'βασιλείου, η υπο (3) σχετικό διεκδικητική αγωγή (με νομική εκπροσώπηση εξωτερικού συνεργάτη) , με την οποία ζητείτο η αναγνώριση της κυριότητας του Δήμου επι του περιγραφομένου στην αγωγή δημοτικού ακινήτου και η υποχρέωση των εναγομένων με δικαστική απόφαση στην απόδοση των φερομένων καταληφθέντων τμημάτων. Από την οικογένεια Μπερουκλή ασκήθηκε η με α.π. δήμου 5738/10 αντίθετη αγωγή τους κατά του Δήμου με την οποία ζητούσαν να αναγνωρισθούν αυτοί ως κύριοι του διεκδικούμενου από τον Δήμο ακινήτου.

2. Κατόπιν συνεκδίκασης των ανω δύο αγωγών, αντιμωλία του Δήμου και της οικογενείας Μπερουκλή και ερήμην του ενός εκ των συνεναγομένων Χρ. Π'βασιλείου, εκδόθηκε η υπο σχετ. (2) υπ'αριθμ. 372/2013 απόφαση του Δικαστηρίου, που κατά το οριστικό της μέρος, απέρριψε την αγωγή του Δήμου κατά της οικογενείας Μπερουκλή επιδικάζοντας σε βάρος του Δήμου την δικαστική δαπάνη αυτών ποσού <16.964 €> δεχόμενη ταυτόχρονα, κατά το προδικαστικό μέρος αυτής, την αγωγή της οικογενείας Μπερουκλή ως παραδεκτή διατάσσοντας την διενέργεια πραγματογνωμοσύνης ενώ , λόγω της ερημοδικίας, έκανε δεκτή την αγωγή του Δήμου κατά του ερήμην δικασθέντος συνεναγομένου Χρ. Π'βασιλείου επιδικάζοντας εις βάρος του δικαστική δαπάνη <15.227>€

3. Ευρισκομένης της ένδικης διαφοράς στο σημείο αυτό, από πλευράς της οικογενείας Μπερουκλή, υποβλήθηκε η υπο (4) σχετικό δήλωση/πρόταση προς δικαστική συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς . Η πρόταση αυτή όπως διαμορφώθηκε ως αποτέλεσμα και κατ' αποδοχήν των θέσεων του Δήμου, η οποία, σε αντιστοίχιση και σύγκριση με την δια της αγωγής του Δήμου αιτούμενη έκταση των 576,81 τμ, κατέληγε στην αναγνώριση και απόδοση ακινήτου ιδιοκτησίας στον Δήμο εμβαδού 825,05 τμ, ικανής για την εν αυτή ίδρυση και λειτουργία παιδικού σταθμού (όπως ήταν στις προβλέψεις του Δήμου) , έγινε αποδεκτή και εγκρίθηκε με την υπο (5) σχετικό με αρ. 389/19 ΑΔΣ ως δίκαιη , ορθολογική και ιδιαίτερα επωφελής για τον Δήμο και την εξυπηρέτηση του δημοτικού συμφέροντος, δεδομένης της επιτυχούς περαίωσης μιας δικαστικής διαμάχης με χρονοβόρα και αβέβαιη εξέλιξη.

4. Περαιτέρω, λόγω του ανεκκλήτου της υπο (2) σχετικό αποφάσεως και της αδυναμίας προσβολής της δια του ενδίκου μέσου της εφέσεως, ως εκ της κοινοποιήσεως εκ μέρους του Δήμου προσκλήσεως στον ερημοδικασθέντα εναγόμενο Χρ.Π' βασιλείου προς πληρωμή της επιβληθείσας με την δικαστική απόφαση δικαστικής δαπάνης για την οποία διενεργήθηκε και ταμειακή βεβαίωση, ασκήθηκε εκ μέρους του η υπο (1) σχετικό ανακοπή ερημοδικίας της οποίας , ύστερα από ματαίωση της αρχικής δικασίμου (λόγω covid) επίκειται η εκδίκαση με ορισμό νέας δικασίμου επιμελεία του δικαστηρίου .

5. Όπως προκύπτει από την αγωγή του Δήμου, ο Δήμος πράγματι συνομολόγησε ότι ο εν λόγω ερημοδικασθείς εναγόμενος εξέφρασε ότι δεν διατηρεί καμία αξίωση κατά του Δήμου σχετικά με το ένδικο τμήμα έχοντας δηλώσει ότι αναγνωρίζει την ιδιοκτησία του Δήμου σ' αυτό, Τούτο μάλιστα το δέχθηκε και η απόφαση που εκδόθηκε με τη παραδοχή ότι ο Δήμος δεν είχε έννομο συμφέρον στην άσκηση διεκδικητικής αγωγής κατά του ερημοδικασθέντα , αφού ήδη του είχε –καθομολογίαν - αποδοθεί , το διεκδικούμενο τμήμα όπως επισήμανε και δέχθηκε η απόφαση, πράγμα που σημαίνει ότι ο Δήμος δεν είχε βάσιμο και νόμιμο πια λόγο να στραφεί εναντίον του.

Αξίζει να σημειωθεί ότι την ίδια στάση ήτοι της αποδοχής και αναγνώρισης της ιδιοκτησίας του Δήμου που αποτυπώθηκε και στην αγωγή του Δήμου, επέδειξε και εξέφρασε ο ερημοδικασθείς-ανακόπων και στην 23^η και 24^η/2012 συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου επ' ευκαιρία συζήτησης του θέματος (βλ. πρακτικά συνεδρίασης) όπως αναφέρει κι ο ίδιος στην υπο (1) σχετικό αίτησή του

6. Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της προκείμενης αίτησης , ο λόγος άσκησης της ανακοπής του αιτούντος προκλήθηκε από το γεγονός της αξιώσεως της δικαστικής δαπάνης , ενέργεια που από τον αιτούντα εκτιμάται ως άδικη δεδομένης της στάσης που επέδειξε στην μη προβολή δικαιώματος και της σκοπούμενης εξ αυτού του λόγου ερημοδικίας του όπως αφήνει να διαφανεί. Γι' αυτό προβάλλοντας όλα αυτά ζητεί με την (1) σχετικό αίτησή του την συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς .

7. Υστερα από τα παραπάνω, λαμβάνοντας υπόψη α) το αναντίρρητο γεγονός της πράγματι συνομολογούμενης στην αγωγή του Δήμου ρητή έκφραση αποδοχής εκ μέρους του αιτούντος περι μη ύπαρξης οποιασδήποτε αξιώσεώς του σε σχέση με το διεκδικούμενο από τον Δήμο τμήμα , β) την σαφή υιοθέτηση και παραδοχή της ίδιας της απόφασης αυτής της έλλειψης αξίωσης του αιτούντος σύμφωνα με την ομολογία του Δήμου καθώς και της έλλειψης εννόμου συμφέροντος του Δήμου στην

κατ' αυτού (του αιτούντος) απεύθυνση της αγωγής, γ) το γεγονός της ήδη συντελεσθείσας επωφελεία του Δήμου συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς με τους λοιπούς συνεναγόμενους μετά του πραγματικού γεγονότος της πρόσθετης ωφέλειας του Δήμου στην αποφυγή της δίκης του υποχρέωσης πληρωμής της δικαστικής δαπάνης στους λοιπούς συνεναγόμενους , δ) το βάσιμο ενδεχόμενο της περιέλευσης του Δήμου σε νέο κύκλο δικών στην περίπτωση 'αναβίωσης' και συνέχισης της αντιδικίας με τον αιτούντα με κίνδυνο την ανατροπή μιας επωφελούς για τον Δήμο καταστάσεως , ε) το Γνωμοδοτικό σημείωμα της Ν.Υ , σύμφωνα με τις αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης εισηγούμεθα την αποδοχή του αιτήματος για την οριστική διευθέτηση της διαφοράς με σύνταξη πρακτικού συμβιβασμού κατά το ανω περιεχόμενο και την μη ύπαρξη ουδεμιάς αξίωσης και απαίτησης μεταξύ των μερών από την εν λόγω υπόθεση (της διεκδικητικής αγωγής και της επι τη βάσει αυτής εκδοθείσας και ανακοπτομένης απόφασης) και για την κατάργηση της δίκης, εξουσιοδοτούμενου του Δημάρχου για την συνυπογραφή του μετά του αιτούντος, εξουσιοδοτούμενου περαιτέρω του δικηγόρου του Δήμου για την υποβολή και κατάθεσή του μαζί με τον δικηγόρο του αιτούντος ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου που θα δικάσει την ανακοπή ερημοδικίας .

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Ε

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΦΑΤΕΛΗΣ